

dotčených vyznačeny v korunové měně a zároveň v příslušné měně, vztažmo v příslušném druhu mince, je-li zákonně ustanoven poměr příslušné měny, vztažmo příslušného druhu mince k měně korunové.

Ustanovení tohoto paragrafu nevztahuje se k těm peněžním obnosům a závazkům, které podle zákonného předpisu mají býti splněny v jiné měně nežli zemské nebo v určitém druhu mince, dále pak ke všem peněžním obnosům nebo závazkům, které svědčí druhu mince nebo měně, pro které zákonný poměr k měně korunové není určen.

B. Uspořádání všeobecného mincovního obchodu.

§ 8.

Mince korunové měny buďte podle plativosti zákonem jim propůjčené přijímány při všech placeních, která se v zemské měně konají.

§ 9.

Na místo mincí korunové měny buďte při všech platech neomezeně přijímány zlatníky rakouské měny, pokud by nebyly zákonně z oběhu vzaty; při tom jeden zlatník budiž čítán za dvě koruny (článek X. zákona ze dne 2. srpna 1892, ř. z. č. 126).

§ 10.

Ustanovení §§ 8, a 9. mají se vztahovati k mincím uherského ražení podle smlouvy o minci a měně uzavřené mezi ministerstvem království a zemí na říšské radě zastoupených a ministerstvem zemí koruny Uherské (zákon ze dne 2. srpna 1892, ř. z. č. 127, a vyhláška ze dne 11. srpna 1892, ř. z. č. 132).

§ 11.

Dukátům jako mince obchodní raženým, jakož i zlatým mincím po osmi a čtyřech zlatých podle zákona ze dne 9. března 1870, ř. z. č. 22, raženým a tolarům zvaným levantským jako mince obchodní raženým nepřisluší zákonná plativost na místě mincí měny korunové.

§ 12.

Finanční ministr jest zmocněn, ve shodě s ministrem obchodním a se železničným ministrem vůbec nebo pro určité krajiny zakázati, aby cizí mince